לו א ב מיי פי״ד מהל׳ אבל הלי ט סמג עשין ב טוש"ע י"ד סימן שסא סעיף א:

יהר מחום הני

נין טמנג עטין ימי טום ע א״ח סימן קנא סעי׳ ה: לט ז מיי׳ שם הלכה יא

מ ח מיי׳ פי״ד מהל' אבל הל' יג סמג עשין מד״ס

ב טוש"ע י"ד סימן שסח י"ד סיי סעיף א: מא ט מיי

עשיו יט טוש"ע א"ח סימו

תרפה סעיף א: מר י מיי שם טוש"ע שם

מעיף ה: מני שם מוש"ע שם

סעיף ג: מד ל מיי׳ שם טוש״ע שם

שם קעיף ד:

ג [מיי׳ שם הלכה ח]: מו ם מיי׳ פ״א מהלי

נשיו מח:

גליון הש"ם

. גכו' כבי כנישתא דשף.

עיין ברמב"ן במלחמות ספ"ד דכתובות: שם מריש הואי גריםג', עייו

ט מיי' פי"ג מהלי מפלה הלכה כ סמג

מור ש"ע שם סעיף

כמ.

דרך ארץ (זוטא פ״ח) דאמרי׳ מעשה ברבי עקיבא שמנא

ופסיעה שפסעת כאילו שפכת דם

נקי לא היה מפני שבטל למודו אלא

משום שהזיזו ממקומו ומת מלוה

קונה מקומו 0: קומה מקומה. הני מילי למאן דקרי ותני אכל למאן דמתני לית ליה שיעורא.

ממילא שמעינן דלמאן דלא קרי ותני

אית ליה שיעורא ואין מבטלין חלמוד

תורה בשבילו אלא כדי לורכו

להתעסק בו ודוקא לענין ביטול תורה

אבל לענין ביטול מלאכה אסור לכל

בני העיר שהרי בפרק אלו מגלחין

(מו"ק דף כו: ושם) לא מחלק בענין

איסור מלאכה בין מאן דקרי ותני

למאן דלא קרי ותני ש: מרעין בהן בהמות.

משום כבודן של מתים אבל האילנות שנוטעין בהן מותרין ואין א) כסובוס דף יו. לעיל ד' ג:, ג) [אבוס דר"נ פ"ד], ג) [חענים טו.], ד) [ברכו" ח. ע"שן, ה) וגי׳ הילקוט במהלים כמו מש"ד כבא וכן סב: ע"ש, ז) [שמחות פי"ד ע"ש], ח) לעיל דף יג: מו"ק דף ו. שקלים פ״א מ״א. ין היי מקנים פיחי מית מון [לקמן ע"ב], י) [מגילה פ"ג ה"ה], כי) [דף ל:], () [ע" מוס' כתובות ח. ד"ה מבטלין], מ) ווע"ע תוס׳

מוסף רש"י שהקב״ה שב עמהן. שהשכינה כניכול שרויה עס

כתובות יו: ד"ה אבלו.

ישראל בצרת גלותם וכשנגאלין הכתיב גאולה לעלמו שהוא ישוב עמהם כשמה. ברכות סב:). אדמקיפנא אדרי איעול בהא. נעוד שאני מקיף כל שורות הבתים הללו אכנס כאן קוריז בפרשת שהלים. פרשת שהלים אדומה. שאין ישראל ראויין לנם גדול כזה בלא טהרה ובלא נקיות, ואחריה פרשת החודש, וסימן (ויקרא טז) וטהכו וקלשו (האורה סי קבו. משמיעין על קבו. האודה פיי קבו. משמיעין על השקלים. בית דין מכרחין ישנילו שקלים למקדש שינילו שקלים למקדש שיניל ישראל ישראל תרומת שהלים

תורה אור השלם 1. וַיָּבֹא אִישׁ אֱלֹהִים אָל עַלִּי וַיֹּאמֶר אֵלָיוּ כַּה אָמֵר יִיָּ הָנִגְלֹה נִגְלֵיתִי אָל בֵּית אָבִיךְּ בִּקְיוֹתְם בְּמִצְרַיִם לְבֵית פַּרְעה: שמואל א ב כז

שמואל א ב כו 2. בּה אָמַר יְיָּ גֹאַלְכֶם קְדוֹּשׁ יִשְׂרָאַל למענכם שלחתי בבלה ְרָבַשְּׁדָּיִם בְּאֲנִיּוֹת רְנָּתָם: וְבַשְּׁדִּים בְּאֲנִיּוֹת רְנָּתָם: וְבַשְּׁדִּים בְּאֵנִיּוֹת רְנָּתָם:

ישעיהו מגיד וְשָׁב יִיָּ אֱלֹהֶיךְּ שְׁמֶּחְ: 4. לְכַן אֲמֹר בּה אָמֵר אָדְנִי יְיִ בִּי הַרְחַקְתִּים בָּאַרְצוֹת וְאֵהִי הַפִּיצוֹתִים בָּאַרְצוֹת וְאֵהִי ְּלָהֶם לְּמְקֶּרֶשׁ מְעֵט לְהָם לְמְקָרֶשׁ מְעֵט בְּאַרְצוֹת אֲשֶׁר בְּאוֹ שְׁם: יחוקאל יא טו 5. תְּפָּלָה לְמשָׁה אִישׁ הָאֵלֹהִים אֲדֹנָי מְעוֹן

אַתָּה הָיִיתַ לְנוּ בַּדר וַדר:

תהלים כו ח

7. חַי אָנִי נְאָם הַפֶּלֶךְ יְיָ אָבָאוֹת שְׁמוֹ כִּי בְּתָבוֹר בָּהְרִים וּכְבַרְמֶל בַּיָּם בַּרִים וּכְבַרְמֶל בַּיָּם 8. לַמַּה תַּרַצְּדוּן הַרִים

בּפרה אדומה מברביעית מהחודש הזה לכם בחמישית חוזרין כעטרון כבל בישקים בייד. בייד בייד משמיעין על השקלים בחנוכה ובפורים בתעניות ובמעמדות וביוה"כ: **גבו'** תנן התם ∘באחד באדר משמיעין על השקלים ועל גָּבָננִים הָהָר חַמֵּד אֱלֹהִים לְשָׁבָתוֹ אַף יִי יְשָׁכּן לְנַצַח: תהלים סח יז - 9. אוֹ גָבֶן אוֹ דָק אוֹ תַבַלְּל בַּעִינוֹ אוֹ גָרָב אוֹ יַלְפֶּת אָ מָרָהְיִהְיְהְיִהְּיִהְיִלְּאָרָהְ בְּצַאְתָּכָם מִמּצְרָיִים: דברים כה יו 12. זאת חָפֶּת הַתּוֹרְה אָשֶׁר צְּהָה יִיְּלְבְּרָה שׁׁׁׁׁרְ צְּפֶוֹרְ לָשְׁרָ יִיְּלְּפְרָ הְּשֶׁׁׁרְ אֲשֶׁר בְּאַבְּרָ שְׁׁעֵרְ צְפּוֹלְ הָאִתְּכָם מִמּצְרָיִם: דברים כה יו 12. זאת חָפֶּת הַתּוֹרְה אָשֶׁר צְּהָה יִיְּלְאַמֹּר בּבְּרְ שְׁׁעַרְ בְּּבְּרָ שְׁעַר בְּפּוֹלְהְ לֹא לְּשִׁרְ בְּרָךְ שְׁעַרְ בְּבָּרְ שִׁׁרְ צְפּוֹרְ הֹא שְׁר בֹּא בּרָךְ שְׁעַרְ בְּפּרְ אָשְׁר בְּבְּרְ בַּצְיִים בּוֹבְּרְ שְׁעַרְ בְּבַרְ אָלַ בְּרָךְ שְׁעַרְ בְּבָּרְ הַעֻּרְ בְּבָּרְ הַעָּרְ בָּבְרְ שְׁעַרְ בְּבּרְעָהְיִים בְּיִבְּרְ שְׁעַרְ בְּבַּרְ שְׁעַרְ בְּבַרְ אָשֶׁר בְּבְּרְ שִׁרְ בְּבָּרְ שְׁרָיִים בּיִבְּרְ בְּבְּאִרְיִם: דברים כה יו 21. זאת חָפֶּתְ הַתּוֹרְה בְּבְּרְ הִיּעָרְ בְּבָּרְ הִיּעָרְ בְּבִּרְ בְּבִּרְ הִיִּבְּרְ בְּבְּרְ בְּבְּיִר בְּבִּרְ בְּבְּרְ בְּבְּרְ בְּבְּרִים בְּבְּרְ בְּבְּרְ בְּבְּרִים בְּבְּרְ בְּבְּרְ בְּבְּרְ בִּבְּרְ בְּבְּרְ בְּבְּרְ בְּבְּרְ בְּבְּרְ בְּבְּרְ בְּבְּרְבְּרִים בְּבְּרְ בְּבְּרְבְּבְּרְ בְּבְּרְבְּבְּרְ בְּבְּרְבְּבְּרְ בְּבְרְבִים בְּרְבְּבְּרְ בְּבְּרְבְּבְרְ בְּשְׁרְבְּבְּיִבְּרְ בְּבְּרְבְּבְּרְ בְּבְרְבְּבְּרְ בְּבְּרְבִּבְיִים בְּרְבְּבְּבְרְ בְּבְּרְבְבְּבְיִם בְּרְבְּבְּבְירִים בְּבְּבְיִבְּבְירִים בְּבְּבְּבְיוֹם בְּבְּרְבְבְּבְּבְּרִים בְּבְּבְּבְּרִים בְּרְבְּבְּבְירִים בְּבְּבְיבִים בּוּבְּבְיוּבְּבְיִים בְּבְּבְיִים בְּבְּבְיִבְים בְּבְּבְיבִים בְּבִיבְּיִבְים בְּבְיבְּבְּבְיִים בְּבְיבִים בְּבִיבְים בְּבִיבְים בְּבְיבִים בְּבִיבְים בְּבְּבְיבִים בְּבְיבִים בְּבִיבְים בְּבְבִים בְּבְיבִים בְּבְיבְים בְּבְּבְּבְים בְּבְיבְים בְּבְיבְּבְים בְּבְּבְים בְּבְיבְים בְּבְבְיבְים בְּבְבְיבְים בְּבְיבְים בְּבְיבְים בְּבְּבְיבְים בְּבְּבְבְים בְּבְיבְים בְּבְבְּבְים בְּבְּבְרְבִּבְים בְּבְבְּבְים בְּבְּבְיבְּבְיבְּבְים בְּבְּבְיבְּבְים בְּבְבְיבְים בְּבְבְּבְים בְּבְּבְּבְים בְּבְּבְיבִים בְּבְּבְּבְּבְּבְים בְּבְּבְּבְּבְּבְּבְבִים בְּבְּבְּבְּבִּבְּבִּבְים בְּבְּבְבִים בְּבְּבְבְּבִים בְּבְּבְבְּבְים בְּבְּבְּבְבְים בְּבְּבְבְבְּבְבְים בְבְּבְבְּבְים בְּבְּבְיבְּבְּבְבְבְבְיבְבְבְּבְבְים בְּבְבְבְּבְבְ יידי אידי אידי אידי של היידי שנינד השימים שיות היידי בינור בינור היידי היידי היידי האידי היידי בינור האידי היי בני ישראל ויקורה אליף קרה אידיה המימה אשר את קרה מום אשר לא עלה עליה על: במרבר יט ב - 13. החו"ש הזה לכם ראש הדשים ראשון הוא לכם לחִרְשִי השנה: שמות יב ב

להכנסם כלה. ללוותה מבים אביה לבים חופתה: כגון דחייני גברי מבמלין תלמוד תורה להוצאת המת. ולא קשיא מההיא דמס׳ מאבולא לסיכרא. מחילת אנשים משער העיר עד בית הקברות מקום שסופדין אותו שם: כנסינסה. של תורה: דשף ויסיב. מת מלוה בדרך ונשאו ארבעה מילין עד שהביאו לבית הקברות ובנאה יכניה וסיעתו מאבנים ועפר שהביאו עמהן בגלותן לקיים וכשבא אצל ר' יהושע ור' אליעזר וספר להם אמרו לו על כל פסיעה

מה שנאמר כי רצו עבדיך את אבניה ואת עפרה יחוננו (תהלים קב): דלי מרחקנא פרסה. (ד) אני נכנס להתפלל בתוכו: רב ששם. סגי נהור הוה: בית רבינו. רב: וככרמל בים יבח. למדנו שעבר כרמל את הים ואימתי היה בשעת מתן תורה: כשמה. כמשמעה: אדמקיפנא אדרי איעול בהא. בעוד שחקיף שורות של בתים הללו אכנס דרך הבית הזה ואקצר את הדרך ממבוי למבוי ובית הכנסת בין שניהן: מעיקרת. קודם שנבנה בית הכנסת שם: הרישה. משום כבודן של מתים אאין נוהגין

בהן קלות ראש קאי: קורין בפרשת שקלים. מתני' להודיע שיביאו שקליהן באדר כדי שיקריבו באחד בניסן מתרומה חדשה כדאמרינן בגמראש: ומפסיקין לשבת הבחה. מלומר פרשה שנייה כדי שתקרא פרשת זכור בשבת הסמוכה לפורים לסמוך מחיית עמלק למחיית המן: פרה אדומה. להזהיר את ישראל לטהר שיעשו פסחיהן בטהרה: **ברביעית** החודש הוה לכם. ששם פרשת הפסח. ובתלמוד ירושלמיי גרסינן אמר ר' חמא בדין הוא שיקדום החודש לפרשת פרה שהרי בחחד בניסן הוקם המשכן ושני לו נשרפה הפרה ומפני מה הקדימוה שהיא טהרתן של ישראל: לכל מפסיקין. מלקרות בענין היום וקורין בענין מועד מעין המאורע: **למעמדות**. מועד מעין וקורין במעשה בראשית כדקתני לקמן במתני י: גבן׳ משמיעין על ועל

אתה היית לנו אלו בתי כנסיות ובתי מדרשות ¢אמר ¢אביי °מריש הואי גריסנא בביתא ומצלינא בבי כנשתא כיון דשמעית להא דקאמר דוד ºה' אהבתי מעון ביתך ₪ הואי גריסנא בבי כנישתא תניא ר"א הקפר אומר עתידין בתי כנסיות ובתי מדרשות שבבבל שיִקבעו בא"י שנאמר יכי כתבור בהרים וככרמל בים

יבא והלא דברים ק"ו ומה תבור וכרמל שלא באו אלא לפי שעה ללמוד תורה נקבעים בארץ ישראל בתי

כנסיות ובתי מדרשות שקורין ומרביצין בהן תורה עאכ"ו דרש בר קפרא מאי דכתיב ילמה תרצדון הרים

גבנונים יצתה בת קול ואמרה להם למה תרצו דין עם סיני כולכם בעלי מומים אתם אצל סיני כתיב הכא גבנונים וכתיב התם יאו גבן או דק אמר רב אשי ש"מ האי מאן דיהיר בעל מום הוא: יאין עושין אותו

קפנדריא: מאי ∘קפנדריא אמר רבא קפנדריא כשמה מאי כשמה כמאן דאמר אדמקיפנא אדרי איעול בהא א"ר אבהו דאם היה שביל מעיקרא מותר אר"נ בר יצחק הנכנס ע"מ שלא לעשות קפנדריא מותר לעשותו קפנדריא וא"ר חלבו אמר ר"ה יהנכנס לבהכ"נ להתפלל או מותר לעשותו קפנדריא שנא' ייובבא עם

הארץ לפני ה' במועדים הבא דרך שער צפון להשתחוות יצא דרך שער נגב: יעלו בו עשבים לא יתלוש

מפני עגמת נפש: והתניא אינו תולש ומאכיל אבל תולש ומניח כי תנן נמי מתני' תולש ומאכיל תנן ת"ר

יהבית הקברות אין נוהגין בהן קלות ראש אין מרעין בהן בהמה ואין מוליכין בהן אמת המים ואין מלקטין בהן עשבים ואם ליקט שורפן במקומן מפני כבוד מתים אהייא אילימא אסיפא כיון ששורפן במקומן מאי כבוד מתים אהייא אילימא אסיפא כיון ששורפן במקומן מאי כבוד מתים איכא אלא ארישא: כותני בר״ח אָדר שחל להיות בשבת קורין בפרשת

שקלים יחל להיות בתוך השבת מקדימין לשעבר ומפסיקין לשבת אחרת יבשניה ייזכור יבשלישית שקלים אדומה יברביעית ייזכור לכם בחמישית חוזרין לכסדרן ילכל מפסיקין בראשי חדשים ייפרה אדומה ייברביעית יידמורש הזה לכם בחמישית הוזרין לכסדרן ילכל מפסיקין בראשי חדשים

שמבטלין ת"ת להוצאת המת ולהכנסת הכלה ⁹אמרו עליו על ר' יהודה בר' אילעאי שהיה מבמל ת"ת להוצאת המת ולהכנסת כנישתא דשף ויתיב בנהרדעא ולא תימא הכא והכא אלא זמנין הכא וזמנין הכא אמר אביי תיתי לי דכי מרחיקנא פרסה עיילנא ומצלינא התם אבוה דשמואל [ולוי] הוו יתבי בכנישתא דשף ויתיב בנהרדעא אתיא

שכינה שמעו קול ריגשא [קמו ונפקו רב ששת הוה יתיב •בבי כנישתא דשף

ויתיב בנהרדעא אתיא שכינה] ולא נפק אתו מלאכי השרת וקא מבעתו ליה

אמר לפניו מרבש"ע עלוב ושאינו עלוב ש מי נדחה מפני מי אמר להו שבקוהו

יואהי להם למקדש מעם אמר רבי יצחק אלו בתי כנסיות ובתי מדרשות שבבבל ור"א אמר זה בית רבינו שבבבל דרש רבא מאי דכתיב בה' מעון

בהם משום כבודן של מתים אחרי שאינן על הקברים עלמן: לבל מפסיקין וכו' וליום הכפורים. לריך לומר דמיירי במנחת יום הכפורים שחל להיות בשבת ואהא קאמר שמפסיקין מן הסדר שחל באותו שבת וקורין בפרשת עריות וכן בכל הני שאין קורין אלא ג' כגון תעניות ומעמדות וחנוכה ופורים דליכא למימר דמיירי ביום הכפורים שחרית שהורין בפרשת אחרי מות בחול ששה ובשבת שבעה דה"כ המחי נקט יום הכפורים אפילו שאר מועדות נמי: 30

הגהות הב"ח (א) גם' מבין הגליות שכינה נככל היכא שריא שכינה גבנג היכח שהיא למת לציי: (ג) שם וטלינו עלוג יכול ושאינו יכול מי נדחה: (ג) שם מעון ביתך לא הולי גריקנל אלא צבי כניטתל היכא דמצדינא מניה (ד) רש"י ד"ה דכו מרחקנא פרסה (אני וכו' בתוכו) תח"מ ונ"ב ס"ח כשאני מהלך בדרך באותו מקום אפילו אני מרבה עלי את הדרך ב. בו על את הדרך אני נכנס שם ומתפלל בתוכו:

הגהות הגר"א [א] גמ' מותר. נ"ב מלוה מותר). והרי"ף בברכות:

רבינו חננאל

מבטלין תלמוד תורה להוצאת המת ולהכנסת כלה. במה דברים אמורים בשאין שם כל צורכו. וכמה כל צורכו י״ב אלפי

גברי ושיתא אלפי שיפורי כו׳. והני מילי למאז דתני ליה שיעורא. **תניא** ר׳ שמעון בן יוחי אומר חביבין ישראל שבכל עד דרש רבא ה׳ מעון

אתה היית לנו, אילו בתי כנסיות ומדרשות. אמר רבא כיון דשמעתא להא לא יתיכנא גריסנא אלא בכי כנישתא, שנאמר ה' אהבתי מעון ביתך וגר'. אין עושין בית הכנסת קפנדריא. ואם היה שביל מעיקרא מותר. פ'י קפנדריא לשון יוון, כשתהיה חצר ויש לה ב' פתחים אחד במזרח ואחד במערב הנכנס בזה ויצא כנגדו [ק]מפסיק החצר, נקרא קפנדריא. אמר רב נחמן הנכנס בכנסת על מנת וכו'. אמר רב חונא הנכנס לבית

הכלה בד"א בשאין שם כל צורכו אבל יש שם כל צורכו אין מבמלין וכמה כל צורכו אמר רב שמואל בר איניא משמיה דרב תריםר אלפי גברי ושיתא אלפי שיפורי ואמרי לה תריםר אלפי גברי ומינייהו שיתא אלפי שיפורי עולא אמר כגון דחייצי גברי מאבולא עד סיכרא רב ששת אמר יכנתינתה כך נמילתה מה נתינתה בששים ריבוא אף נמילתה בם' ריבוא ה"מ למאן דקרי ותני אבל למאן דמתני לית ליה שיעורא תניא ר"ש בן יוחי אומר בוא וראה כמה חביבין ישראל לפני הקב"ה שבכל מקום שגלו שכינה עמהן גלו למצרים שכינה עמהן שנאמר יהנגלה נגליתי לבית אביך בהיותם במצרים וגו' גלן לבבל שכינה עמהן שנאמר בלמענכם שלחתי בבלה ואף כשהן עתידין ליגאל שכינה עמהן שנאמר יושב ה' אלהיך את שבותך והשיב לא נאמר אלא ושב מלמד שהקב"ה שב עמהן מבין הגליות 6 בבבל היכא אמר אביי בבי כנישתא דהוצל יובבי